

Præsids Aants 6te Valgkreds (Bojsen) meget bestemt erklærede, at han talte som ikke Sagkyndig, saa udtvilede han dog i Løbet af sit Foredrag en overordentlig stor Sagkyndighed, og jeg maa sige, at det gik saavidt, at jeg ligefrem skammede mig over, at det blev fremsat Ting, som jeg ikke havde den ringeste Anelse om. Det ærede Medlem talte for at nævne et Exempel, om, at vi kendte jo alle de Planer, som forelaa om at gjøre Helsingør til et større befæstet Punkt. Jeg tilstaar oprigtig talt, at jeg kendte dem ikke, og jeg tror heller ikke, at der er nogen af de andre sagkyndige Medlemmer her i Salen, der kende dem. Jeg skal endvidere sige, at jeg har haat den Urettligere at være Medlem af en Kommission, der var ndsat for at drøfte Forsvarsspørgsmaalene, og jeg tror ikke at begaa nogen Indiscretion, naar jeg siger, at Spørgsmaalet om Helsingør som Hovedfæstning der end ikke har været omtalt med et Ord. Naar jeg ved Slutningen af det sidste Møde begjærede Ordet, da var Grunden derfor aldeles ikke den, at jeg sølte min Samvittighed vaagne ved de mer eller mindre høirøstede Opfordringer til de Sagkyndige, som kom frem fra forskjellige Medlemmer, men en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Præsids Aants 6te Valgkreds i hans sidste Foredrag, nemlig den, at han ikke talte i Andres Navn eller overhovedet udtvilede andre Ansættelser end sine rent personlige, og at han ikke havde nogen Ide om, hvorvidt disse Ansættelser deltes af andre ærede Medlemmer. Det forandrer naturligvis Sagen en hel Del, og man maatte saa meget mere, hvis man overhovedet behøvede nogen Bestyrelse: derfor, hvad jeg ikke behøver, finde en saadan i Udtalelserne fra min ærede Gjenbo, den ærede Rigsdagsmand for Nalborg Aants 5te Valgkreds (B. Holm), idet han erklærede, at han var i den højeste Grad skuffet ved den Forhandling, som havde fundet Sted, fordi det var hans Agt, naar han havde hørt de Sagkyndige, da at lade sin Bestemmelse afhænge af det Indtryk, han modtog; men nu var han aldeles ikke paa det Rense med, i hvilken Retning han vilde gaa. Iøvrigt sluttede jo det ærede Medlem sig paa til det ærede Medlem for Præsids Aants 6te Valgkreds, saa at det vel maa være nogen Tvivl underkastet, hvorvidt man kan lægge nogen Vægt paa hans første Udtalelse om Muligheden af at modificere sine Ansættelser. — Efter disse foreløbige Bemærkninger skal jeg sige, at jeg allerede forrige Møde havde til Hensigt at begjære Ordet, idet det forekom mig at være et naturligt Ønske for mig at begrunde mit Standpunkt ligeoverfor det her foreliggende Lovforslag som Folkethingsmand og kun som saadan, i hvilken Henseende det naturligvis ikke kan undgaa, at jeg, saavidt jeg overhovedet anser det for tilladeligt og rigtig, vil tage de Erfaringer, jeg har høstet i min Vissstilling, med paa Raad. Jeg tror da, at i det Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger, som er fore-

lagt Thinget af den høitagtede Krigsminister, ligesom ogsaa i det andet samtidigt forelagte Lovforslag til en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation ved Aggersøfund, maa Enhver, som ikke deler den Ansættelse, at det danske Folk bør opgive Tanken om at gjøre sit Mulige for i paakommende Tilfælde at forsvare sin Selvstændighed, ligesom ogsaa Enhver, der ikke finder sig beroliget ved den Fortrøstning, at vi, naar vi engang blive til det eiendommelige Folk, som det ærede Medlem for Veile Aants 2den Valgkreds (Berg) forleden Dag gave os et saa smukt Billede af, skulde ved denne Eiendommelighed være sikkrede mod Forulempelse fra Andres Side, jeg siger Enhver, der ikke deler denne Ansættelse eller nærer denne Fortrøstning, med Glæde maa hilse et Forsøg paa en Begyndelse til Uspønsingen af den store og alvorlige Opgave, hvorom der er Tale. Jeg siger „Begyndelse;“ thi aldeles afset fra mine egne Ansættelser i saa Henseende, kan det jo ikke være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at der af Motiverne ligesom ogsaa af den høitærede Ministers sidste Udtalelse fremgaar den bestemte Tanke, at Maalet, som skal naas, for at en betryggende Tilstand kan siges at være bragt tilstede, ikke er naaet ved de her foreliggende Lovforslag, men at de med Nødvendighed behøve at suppleres eller, hvis man hellere vil sige det saaledes, at de selv ere supplerende Arbejder til et større Hele. Jeg ser derfor i det forelagte Lovforslag kun Drubstykker, kun enkelte Led i en Rjede af Foranstaltninger, som det vil være nødvendigt at træffe til det endelige Maals Opnaaelse, som selvsjølgelig maa være et til en Klar og bestemt Forsvarsplan knyttet Befæstningsystem. En saadan Plan foreligger jo, som bekjendt, ikke, og Thinget har i saa Henseende kun at bygge paa spredte Udtalelser, der ere fremkomne fra de ærede Forsvarsministers Side ved Forelæggelsen af de forskjellige Lovforslag og endelig fra den høitærede Krigsministers Side i det Foredrag, vi hørte ved Finantslovens 1ste Behandling, og som ganske sikkert, uden at give en bestemt Forsvarsplan, dog lod se den Tankegang, som Ministeren agtede at sege skaffet Fremgang og Fyldestgjørelse om end først i Løbet af en Række af Aar. Skjøndt det nu altsaa ikke kan siges, at Spørgsmaalet om Landets Forsvar i sin Helhed ligger direkte for til Behandling, saa deler jeg fuldkommen den Ansættelse, der er fremsat fra forskjellige Sider, at Drøftelsen af de her foreliggende Forslag ikke vel vil kunne ske med stor Nytte, uden at man tillige kommer ind paa det større og almindeligere Spørgsmaal om Landets Forsvar i dets Helhed, og jeg nærer derfor det Haab, at det høie Thing og specielt den høitagtede Formand ogsaa for mit Vedkommende vil finde det berettiget, om jeg ved Drøftelsen af det her foreliggende Lovforslag kommer til at freise noget længere ind paa det almindelige Spørgsmaal om Landets For-